

Participar de la música

La Setmana de Música Antiga de Mataró celebra trenta edicions. Ho fa mantenint-se fidel a l'esperit d'interpretar amb criteris històrics i posant l'èmfasi en la participació del públic

Any 1981. Un jove de disset anys, estudiant de música, creu que Mataró es mereix un festival de música antiga. Ell, que amb dos companys més interpreta peces del barroc, fins i tot beurrà coneixements directament d'un mestre que ara tothom coneix, Jordi Savall... Aquest jove, com altres, descobreix un fet nou a casa nostra: l'estètica de la música antiga interpretada amb criteris històrics. El noi, pràcticament adolescent, era i és Joan Vives: flautista de bec, professor d'història de la música i divulgador musical. Va ser l'ideòleg del que coneixem com a Setmana de Música Antiga de Mataró. La van començar ell i altres joves, fins que l'Ajuntament els va descobrir i va assumir la proposta. Vives l'ha estat acompanyant, i ara, a data d'avui, ja va per la XXX edició. Demà, dia 24, s'engega. La visió històrica de què parlàvem no solament era nova, era revolucionària, gairebé esnob. "Ah, però és que hi ha tanta diferència entre criteris interpretatius?"... La diferència es descobreix a altres països d'Europa, on, dècades abans que nosaltres, es llegeixen tractats musicals del segle XVIII. Amb les pautes de com es tocaven aquelles peces, amb la reproducció d'instruments de l'època, i si hi sumem el canvi d'espais on s'interpreta, el resultat que s'obté és un so molt diferent del de la interpretació pura i dura d'un es notes. "Veniem", diu Vives, "del segle XIX, de l'època de la construcció dels grans auditoris, per la qual cosa calia una sonoritat potent". Anteriorment, però, la música era de cambra, és a dir, interpretada en espais íntims, i es prioritzaven aspectes com l'ornamentació, l'agilitat, l'elasticitat. "Les obres sonen diferent."

Tot això, vibrant en el fons, sumat a molta activitat a la superfície, aporta la Setmana de Música Antiga de Mataró. Hi ha un clar predomini del barroc, però també hi ha música medieval, renaixentista... S'arriba fins a la frontera simbòlica que marca el 1800. L'edició número XXX té una marca especial, la participació. Participació en un sentit ampli. És participació, per exemple, que el públic pugui assistir –o participar– en el *Messies* de Händel (1685-1759). De fet, Händel, aquest any, serà protagonista. Però també hi ha un taller per aprendre a ballar danses de finals del renaixement i principis del barroc, una ruta cultural a l'entorn d'un concert amb

Setmanes d'un mes

La Setmana de Música Antiga conserva aquest nom tot i que, per dates, no dura pas una setmana. Aquesta edició és la més llarga de totes: del 24 de novembre al 22 de desembre. Està organitzada per l'IMAC i Unda Maris, amb la participació de Te de Tertúlia. Quant als espais, la capella dels Dolors de la basílica de Santa Maria és protagonista. Tota la programació a www.mataro.cat, a Cultura.

àries de Händel a Sant Llorenç de Morunys. Tampoc faltará, és clar, el concert en format tradicional de música de cambra.

Com ha arribat a fer trenta edicions? Segueix Joan Vives: "És la suma de tres factors. En primer lloc, la prudència que sempre ens ha guiat. Sí, portem figures internacionals... Però prudència, no s'ha de tirar la casa per la finestra. En segon lloc, el suport municipal, materialitzat en l'actual IMAC –Institut Municipal d'Acció Cultural–. I en tercer lloc, la il·lusió." S'hi hauria de sumar el quart factor, la resposta del públic, que manté viva i encertada la convocatòria. *

Tast d'agenda

L'*Stylus Phantasticus* –estil musical del barroc alemany–, d'Ensemble le Tendre Amour. Conferència concert: *Música, malalties i vicis dels temps de Händel*, del doctor F. Algaba i el Trio Barroc del Cafè... Només per fer boca.

MÉS BCN